

Имаме три вида сесимично и моноделни, средни и петък.

АБОРАМЕНТА-Е:
Годинно 120 лв., 1/2-годи. 65 лв., 3-месечно 40 лв.

Абораментите изпращат на адрес 1-во число откъдето — всички подробности.

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Орган на общите български търговско-индустриални интереси.
Редактор — издател: П. Д. Драгулев.

Цените за обявите са:
За кв. сантиметр 250 ст.; за година, печатна, вестникова 50 ст.; за едно публикуване; баланси, отчетни, държавни и протокони по 1:50 лева; регистрация на търговски и индустриални фирми 10 лв.

Всичко по се отнася до вестника се адресира до „Търгов.-Промислената Защита“, Варна „Вестник“

Българска Търговска Банка
АНОНИМНО ДРУЖЕСТВО
Капитал лева 30,000,000.
ЦЕНТРАЛА В СОФИЯ. — СЕДАЛИЩЕ В РУСЕ.
Клонове:
София, Русе, Бургас, Варна, Шовдив, Габрово, Лом, В.Търново и Попово.

Извършва всекакви банкови операции.
Према срочни и безсрочни влогове.

Извършва поръчки за покупко-продажба на ценни книжа в бондската и европейската борси.

Специална Служба за продажба на храни за сметка на трети лица при клоновете в Варна, Бургас и Лом.

КРЕДИТНА БАНКА
Централа: София. Клонове: Варна и Русе.
Основана в 1905 г. Капитал 10,000,000 лева.
Телеграфически адрес: „КРЕДИТБАНК“.

Извършва всички видове банкови операции:
Като: ИНКАСИРАНЕ и шкотиране на полици; ИЗДАВА кредитни чекове; ИЗПЛАЩАНЕ и издаване чекове; ДАВАНЕ гаранции за доставки на държавата; ДАВАНЕ заемни срещу ценни книжа и стоки; откриване текущи сметки и пр. и пр.

Поповска Кредитна Банка
Централа ПОПОВО — Клон ВАРНА.
Акционерно Дружество
Основана 1921 год. Капитал 1,500,000 лева.

Извършва всички банкови операции.
Према срочни и безсрочни влогове.
Специален отдел за зърнени храни.

Братия Хараламби и Яни Генови
ВАРНА.
ул. „ОХРИДСКА“ в зградата на хотел „ОРЕЛ“
КОЛОНИЯЛ:

Пуенахме в продажба новопристигналите ни стоки:
Айвалийски дървени масла, разни качества.
Волоски масла, едри и дребни, всички качества.
Сапуни — айвалийски, марселски и сжлайт.
Кафета; разни, най-добри качества.
Ориз — пловдивски, женеВСКИ и английски.
Чай, черен пипер, червен пипер, бахар, канела, дафин, листа, фъстъжци, смюкини, лимони, сливи и др.
Овчици, сардети, вон за обща разна („ТИТАН“, „СТЕЛА“ и „БУЛГАРИН“).

Освен големите количества от горните стоки, в депозита си имаме и големи количества КАШКАВАЛ, който продаваме на НАЙ-ИЗНОСНИ ЦЕНИ.

Обръщаме внимание на чиновниците, пенсионерите, инвалидите и др. от вредна работа тога, че в магазинна ни всекога ще намерят особена колантност.

Варненска Агенция на Италианското Параходно Д-во „СЕРВИСИ МАРИТИМ“
Известаваме, че пътуването на параходите на д-вото ни от:
ГЕНУА — ДУНАВА,
любимите на италианците, гърците и българските приета-ница всеки 15 дни, е редовно и неизменно.

Премат се стоки за Сирийските пристанища и Александрия. В обратния път от Дунава параходите, за сега, не се отбиват в българските пристанища, освен, ако има товар за натоварване От Агенцията.

НАШИЯТ ВЕК

„Нашият век е век на рекламата, на царството на книгите, на журналиите, на прегледите — на царството на светлината!“ — казва Х. Касон, казващ се като „експерт по продуктивността“ и управляващ няколко едри американски предприятия.

Истинският търговец в нашият век е оня, който, помолучи вестници, или журналиа, или вестника си работата най-първо да прочете и се опознае с съдържанието се в тех реклами и да препонтори чегонето им; който не пропуска да си набави и да прочете нито една книга, която третира въпроси по търговията; който не оставя ни един непроследен журнал, или вестник, третиращ текущите въпроси от злободневен и чист научен характер по търговията; който добре проучава и запаметява всички прегледи, третиращи движението и живота на търговията; който, най-сетне, осъзнава всичкото свое търговско битие и цяло дейно бъдеще на светината, която днешният век на цивилизацията, век на книжовността пръжа по всички страни на света. И нека прибавим, който с внимание следи и добре се вслушва в общественото мнение по всички текущи стопански проблеми и чито търговски въпроси, защото общественото мнение е началника, е заповедника на всички и за всички: за царете, дори, както и за вехтарите продавачи; защото общественото мнение командува светът и му сочи пъти в стопанско-промишления и търговския живот.

В стопанско-промишления и търговския живот играе съществена роля знанието къде какво има и как може да се достави. Това знание, може да се добие от рекламите и вестниците. Такава същностна играя в стопанско-промишления и търговския живот методите, научните методи, които се прилагат в него. Опознаването е методите въобще става най-лесно, ако с интерес се четат журналиите и книгите, посветени на тях. Огромна роля играе в стопанско-промишления и търговския живот и точната осведоменост за всяко успешно, или неуспешно прилагане на разните методи в всички наследявания и усъвършенствания от характер и естество да дадат един тласък към напредъка в този живот. Това тоже, като знание и предупреждение може да се придобие с внимателното и усърдното следение на специалната литература.

Да четем и следи човек вест-

ко онова, което има известни съотношения, известна аналогия, известна тождественост с неговата стопанско-промишленна или търговска работа, това е равносилно той човек с отворени очи да върви по пъти, който си е начертал, или както е казал Наполеон: „да следи и внимателно своите слаби места; главно — да ги открие по рано от моментите, когато, би се силнал в работата си, когато би го ополетело злото“. Да четеш и следиш, значи винаги да имаш светилника на ополучите си пред очите си, значи да вървиш в един път добре осветен, който нещете те завее до пропастта, ако сам не искаш да се добереш и хвърлиш в нея чрез нежелството и неосведомеността. Да четеш и следиш значи да си, най-първо, за всичко добре осведомен и съвместно с това, и съобразно с това да развиваш да освежаваш и осъвършенстваш уменията си, да убогатиш вашето звание си, да развираш как по-добре да управляваш себе си и работата си, да уголемяваш репутацията си като умел и делови труженник, да имаш добри похвати и в работата си, в стопанско-промишленията, или търговската си дейност. Да четеш и следиш всичко, което има близкост, има съотношение, има аналогия и каква и да е тождественост с твоята работа, значи факела на опита винаги да е пред очите ти и да ръководи разума ти само към добро, само към ополучи.

Но... какво да кажем за някои наши „делови“ хора, даже интелегентни, които не са проникнати от тия неуспешими истини, хора, които търсят маските на добрите опити и полезните оказания съвсем в противните начини и не по пътищата, които ги водят до тях 90% от нашите „делови“ хора получават вестниците и журналиите и купуват книгите по професиите си, не защото чувствуват нужда да ги прочетат и освежат знанията си, не защото ще убогатят осведомеността си, а от кумува срама, от това, че професионалния джг ги засталява да оказват материалната си подкрепа на тия, що посвещават трудовете си на делото на професията им. Това, тжкмо, за посветените да пишат и издават вестници и списания, които не се и разрезват, е най-обидното!

Ете казва: „Ако желаете да си обезпечите потивно преуспяване, вио трябва да обръщате внимание на следните дейности: на приготвянето на сжировождачата, сждействащата, сжмагаща-

та, поощряващата, подкрепващата, предшестващата и последственоста“. Ако деловият стопанин, промишленник, търговец не следи книжовната, от къде ще може да намери тоя огромен материал за своя ден живот? От собствените ноцаогни опити, които смущават умът му ли? От мрачната атмосфера, в която е окръжен той ли?

Не, деловият българин трябва да се научи да чете всичко и всичко да мери с нуждите си, всичко да го припособява към интересите си. Деловият българин, преди да е опартизанен гражданин, трябва да е проветен търговец, проветен и надарен промишленник, а това може да се добие само с четенето, само с доброто следене на доброто и злото, което изнася пред светата литература, вестнигарока и друга.

Можем да се възползуваме от тоя случай да напомним, че, на пръв ред, всеки търговец и промишленник, всеки едр и дребен стопанин и стопански делови человек, като благовесител, като евангелие, е длъжен да има пред себе си Списанието на Българското Икономическо Д-во, а по-нататък, по свой избор, оня от изданията, които са отражението на неговите нужди, на неговите болки, на неговият стопанско-търговски живот.

Етагизмът и монопола.

Имахме консорциума за житната търговия. Като безплодна и, напротив, крайно вредна мерка, просъществува и в едно време се провали.

Сжобщават ни за нов опит, в друга област на търговията — за консорциум за медикаментите, в който ще участва държавата с окръжните и общински сжвети. Значи, пак един вид етагизиране и монополизирание, както беше консорциума за зърнената житна търговия.

В стопанската наша политика бждро и лековерно си пробива път и на всекжде завладява духовите и стремелите идеята за системата на етагизма — държавата не престава да проявява своето вмешателство в целият стопански живот. Тая система за етагизиране, явно е, е зарязала официалните кръгове — ти се посреща и приема е отворени обятия от всички отговорни и неотговорни фактори в държавния живот: от правителствата, от парламента, от органите на държавната служба и пр., като нещо съвсем обикновено и съвсем естествено, нещо, което се само по себе си развива, нещо, което е единствено най-здраво и най-могъщо. Никжде не се среща, никжде не се забелезва желанието, да се подложи целата тая стопанска политика на критическо изпитание и с виране в неоправданно разрушителните последици, които тя дава, да се

ЕЛИЕЗЕР МОШОНОВ

ТЪРГОВОКО-КОМИСИОНЕРСКА КЪЩА

В АЛЕКСАНДРИЯ (Египет), основана в 1908 година.

Занимава се с търговия на комисионни начал; представлява и приема да представлява в Египет български търговски и индустриалски къщи на началата на най износна комисиона за представяваните за всички видове стоки, предимно: **зърнени храни, брашна, млячни продукти, вжглища** (дървени) и др.

С ИЗНОСНИ ЦЕНИ ДОСТАВА:

всякакви египетски и видийски стоки — **торби** калкутски; **ориз** египетски, рагугуцки, сямски, сайгунски; **сусам, захар, сол** морска, португалска, **чер пипер, памучни масла** и др.

Адрес за писма: El. Mochoff-Alexandrie.
= В. Р. № 804. За телеграми: =
Nupred. Alexandrie.

Всякакви референции и справки могат да се поискват от г. Никола Мавчаев, търговец — Варна.

На разни теми.

За българското параходство д-во.

Слаб и гузен в делата си, като начело стоящ в параходното д-во, д-р Ив. Екимов, в колоните на „Ик. Изв.“ се мъчи да отговори на статията на секретаря на Бургаската камара г. Ж. Буриakov, поместена в брой 38 на „Известията“ на същата камара, кадето г. Буриakov, като разглежда какви са задачите на Б. Пар. Д-во, и за какви цели са събирани грешните народни пари да се създава български търговски флот (включително създа на който бе, в края на краищата, да бъде завоеван от трима капиталисти, между които един е и Никушев-Екимов б. р.), спира се на неспособността на д-вото да тръгне напред и да обслужи целта си дори след толкова дълги прожителни години. Нещо повече, той се очудва на пълното „бездействие“ на дружеството и на „необяснимия“ му „застой и инерция“ и си дава време да чаква да чуе „обясненията за досегашното бездействие на дружеството в това отношение“, т. е. в отношение на неоправданите очаквания дружеството да изпълни задачите, които му се възлагат от надеждите на ония, които отделяха от ханките от устата си за да го финансират, като предприятие, което има да играе в стопанския и икономическия живот на страната една от най-важните и най-важностните роли.

И прав е г. Буриakov, „той изхожда от едно становище, по което принципно две мнения не може да има“, казва Екимов, който се е наел да отговори на плевеното от г. Буриakov. Но, „що се отнася до „необяснимия застой и инерция“ и „досегашното бездействие на дружеството в това отношение“, казва Екимов, че той смята, „че е необходимо да се изтъкнат някои данни и обстоятелства, не известни, може би, на г. Буриakov, да се дойде до една правна обективна преценка“.

И започна той да предявява изяснява на някаква погрешна основа, на която е поставено дружеството и че слабостта на основата, за която се намеква е именно корабният парк.

За да излезе от „бездействието“ и да не хаби съществуването си в „необяснимия застой и инерция“, Екимов иска един корабен парк не от 5—6 единици, а от етогния—сто и петдесет такива и призовава най-много обществото за съдействие да се набавят на дружеството нови

принадлежно общество, което не може да бъде по-малко щастливо в тържествуването и чествването на такива дати и в прославата на имена като това на г. К. Калпазчиев.

плавателни съдове „да задоволят напълно нужди на икономия“, същевременно „и да се съдействуват на същия да поддире нови пазари“.

За лошото управление, за корипното действие от тия, които са го управлявали с десеткити години, се надиреварване, кой първо и най-много да грабне, Екимов не говори; че бездействието и бездействието на дружеството иде от лошото управление и от алчността на някои да го глътнат; че застой и инерцията са резултат от стремежи много неперпоржчителни и в голема дова престъпни, това перото на Екимова не смее да го изнесе. Той се залавя да говори, че капитала на дружеството бил малък — само 1,468,800 лева, а с толкова пари, толкова работа могло да се върши и пореди това, „тъжко смело е да се обвинява същото (д-вото) в бездействие“. И порадоксално, обяснява, че „грешките“ се дължат, „несъмнено“, по скоро на „прибързаното и безплатно снабдяване на дружеството с параходи, отколкото на „застой“, „инерция“ и „бездействие“. Екимов туря на скамейката на подсъдимите отдавна лежащите в гробовете си основатели за наблюдаваните и констатирани днес „бездействие“, „застой“ и „инерция“, защото, като „подпредседател в управителният съвет и отговорник за всичко, включително и за бездействието, застой и инерцията виновник е и той. И за да се оправдае вика на помощ лажата, а тя е в това, че дедо Величко Христов, Ради Иванов и пр. не само сабрали от народа малко пари и им са оставили да поддържат предприятието, но купили и параходи, които не са по екимовски вкус. Не неспособността и некажливостта на ръководителите била виновна, а параходите, поради това, че „Борис“ и „България“ били купени на истово, а „Варна“, „София“ и „Кирил“ били купени на старо.

Него го обвиняват в „бездействие“, „застой“ и „инерция“, той търси причини и основава ги да клевети и оскарбява паметта на най-добрите хора, които работиха за това дело и го въздигнаха с чест и умение. Дири, с помоща на лажата, не води да ги представи като невежи и нещещи в творбата на това дело. И с апломб той казва:

„С изключение на парахода „Цар Фердинанд“, всички останали параходи на дружеството съ купени на истово и то „Борис“ и „България“ още от корабостроителницата, дето съ били поръжани от едно италианско параходно дружество и отстъпени на нашето (1894 г.), а „Варна“ (1903 г.), „София“ (1894 г.) и „Кирил“ (1906 г.) съ били стари“.

Лажка сканталелна, лажка неомачествано нагла с твърдяпето, че „Борис“ и „България“

съ купени „на истово“ и че „Варна“ е купен стар.

Наопаки „Борис“ и „България“ съ построени по тип и план изработени и дадени от комисията, пратена в Англия да купи такива два парахода, „Варна“ е купен едва 6 месеца след изтеглянето му от реката — от корабостроителницата му. Тази е истината. И, ако един член и подпредседател на д-то говори противното, това той го прави не защото не би могъл да знае още по подробно историята за покупката и набавката на споменатите параходи, а прави го да хвърля прах на лицата на други хора и да чисти своето уместно и справедливо упрекието в „бездействие“, „застой“, и „инерция“.

А фактът си е факт: бездействието е пълно; застой и инерцията явно — очевидни. Д-вото, намираще се под фактическата власт на трима души, всецело е заето да угажда на волята на тия трима властници — всецело е ангажирано с техните интереси; всенародния му характер, всенародните интереси съ зачлени на клечката; общият български износ е подложен на един тежак режим; в унисон с този режим е и българското търговско параходно д-ство — за варненци майка, а за бургасци мащеха; конкуренти уж на чуждите параходи в Варна, а явен айкоражител на конкурентцията в Бургас. Защото, защото, който бърка меда има право да си оближе пръстите. Така д-вото бездействуваше в последните две години и продължава да бездействува по отношение на всенародния износ; така то отчужди от себе си всенародните симпатии и морална и материална подкрепа и почна да чува упреци и справедливи обвинения и от там, от където най-малко можеше да очаква. Така то се хвърли в застой и в непокаятна инерция, в неспособност без възможна сила и съдействие да иде нито крачка напред. Патоса и апела, които Екимов отправя към обществото за „василиването на националния ни търговски флот“, е патос и апел от един истински виновник за това състояние на дружеството и от един лично заинтересован негов владетел, който ако не днес — утре, ако не утре — друг ден ще си вземе кръстостен акт за него. Патоса се пълнива и апела се прави да се спечелят симпатии и морална и материална поддръжка за едно дело, на което тайните се разискват при затворени врата от народа, даже и от ония, които са отделния от ханката си и съ вложили отделеното в това дружество, яобразявайки си, че владят сгради на едно общо-полевно народно дело, което уви! по български, се озова в лапите на три ламы, които: ха, ха, ха — ще го глътнат. Ламите не се задоволяват само с

токова... Не им стига и това, което държавата им дава от народния кошег... Те искат още, искат! искат! за да станат дейни, да се отърват от „застой“, да им се даде поклатност! Навини българи, напълнете тия три жеба и задоволете апетита на зиналите за народна пара ламы!

Временната тарифа.

На 27 октомври т. г. министра на железниците и пристанищата утвърди временната тарифа за възнагражденията на работниците в варненското пристанище.

Тая тарифа, която ще бъде не първа и последна може би е налагането върху консулацията на гражданството от тежки по-тежки налози и издръжки — защото нема повишение, което докосва стоките и което да не се разтоварва върху гърба на консуматора — пак остана „временна“, както всички такива, които работничеството ще налага, щом има кой да му угодничи и да ги безревервно утвърждава. Но този въпрос за временността на тарифата не е най-важният тук да се разглежда. По-важният, ако не и най-важният въпрос е, че работничеството вече доловя юздата на търговеците и аха ги, мачка ги, както ще — налага им цените си, капризите си, волята си по всички посоки.

Действителната тарифа до утвърждаването и прилагането на новата „временна“ такава беше по-ниска с 40 до 80%. Работничеството е можа си, дето е кавано, наложи това повишение с станалият банален вец аргумент: „живота е скъп, живота изисква, живота налага повишението“ и тъкмо едно повишение от 40 до 80%.

Не ни е работа да се произнасяме какво налага живота, именно, за пристанищните работници — това беше работа на комисията да го знаят и кажат пред когото трябваше; то беше работа и на министерството да го научи и след това проучване да произнася своето veto. Ние имаме един единствен дълг, след направеното от комисията и одобриенето и утвърдението на тарифата от министерството, да кажем: че живота е да констатираме факта, че живота на гражданиите от това се натоваи с една нова тижест, която конкурира по размерите си с държавните налози, такси, мита и пр. Да констатираме същевременно, че става палишно вец да се чуват от долните слоеве виковете против експлоатацията, когато тия същите слоеве сами всичко правят за поскъпването на живота, сами налагат бреме върху брем, тижест върху тижест на гърбът на беднотията под вид, че живота изисква и налага това.

Като характеристика на случая и времето, ние считаме за невалишно, в по-нататъшните си броеве да запознаем нашите читатели с текста на самата тарифа, която не с огромните цифри за работническите възнаграждения, които я правят тежка и непоносима, прави впечатление на това, който я чете, а е предивността и уждността да се използва всичко, което е могло да послужи като основание да се изтъргнат повече и колкото може повече трохы от ханката на консуматора — защото не от търговеца явява онова, което работника получава; то се плаща от консуматора с лихвата на търговеца. Като се варе четеца в тая предивност, той ще се натъкне на една бележка в тарифата, която отваря вратата на работниците за нови повишения. Тая бележка гласи: „Бележка I. В случай, че в Бургас тая работа се заплаща или за напред ще се плаща повече, то възнаграждението, което ще се даде на бургаските работници — ще се даде и на варненските такива“

В тая бележка има две характерни неща, които показват как могат работниците да дупат търговеците, а те да съ безгласни. Едното е, че те като запазват за себе си резервата, когато на бургаските работници се плаща повече и тем да се правят същото, нигде в тарифата не дават една резерва, на търговеците, когато в Бургас, или другаде се плаща „по-малко и тем да се плаща по-малко. Тук ние можем да си припомним поговорката за вжакът и агнето: „и отгоре да си, и от доле да си, мътиш ми водата — ще те изям“. Другото е, че баналния аргумент: „живота е скъп, живота изисква, живота налага“, тук не може да има место. В Бургас, живота може да е по-скъп и да изисква по-големи възнаграждения за тамошните работници. При по-естиния живот в Варна възнаграждението за работниците, тук, може да е предостатъчен. Как и защо комисията е отворила такава врата за безревервно ограбване на консуматора? И комисията, при разискването по тарифата само работническите и търговските интереси ли беше длъжна да пави? Ами гражданските? Ами общественият интереси къде остават, за кого се остават?

И всичко това се върши в търговската камара, под окото на нейните quasi ръководители и учени хора!

Като последица от тая тарифа, повишена с 40 до 80%, беха принудени, за нова сметка, да поискат повишение на дисконтото и г. г. агентите на параходите. Вец пак по повод на тая тарифа и на нейните нескончаеми повишения добиха подбуда и кураж и комисонерите и експедииторите да се явят, като тормов на търговията своя тарифа писана и удобрявана на своя глава, без знание на „жржчмарина“. Тарифи, тарифи — те ваят като джд, а консуматора мъжне ярема!

Търговския договор между Чехославия и Унгария.

На 16 октомври беха почнати преговорите за сключване търговски договор между Чехославия и Унгария. На 22-й сжщи месец той договор се подписа от опълномощените лица от двете страни, именно: от извънредният унгарски пратеник пълномощен министър Водянер, а от Чехославска страна пълномощия министър Дворачек и от посланика в Пеща Фавречка. Договорът съдържва 80 члена и сжс сключеният протокол урежда общите търговско-политически въпроси върху основата на принципа за най-облагодприятствувана търговия, транзитът и плаването. В подробности той разяснява и урежда много въпроси поименно: за несолидната конкуренция, консулска зацита, търговските пжтници, социал-политическите въпроси и др.

При случай на диференции и спорове, предвижда се сжд по взаимно избирание. Неговата сила е за неопределено и неограничено време с тримесечен срок за обявяване и вливане в сила, щом като бъде ратифициран и от двете страни. Вносният и износният въпрос в него е само зачекнат, но той ще се уреди с преговори в бъдеще, наедно с въпроса за размената на стоки.

Едновременно с тоя договор, сключени са и особни спорауменния за правните отношения, относно проваодителните и транспортни предприятия, за облекчение на съседното погранично съобщение и митата и за модалитетите на взаимните двустранни погранични митници и контролни станции, сжщс за конвенциите относно варнените болети на добитка. Всичките тия спорауменния са сжствени части на търговския договор.

ПРАЖКАТА КРЕДИТНА БАНКА В СОФИЯ.

Телеграфически адрес: ПРАГОБАНКА София
Телефон № 1575.

Клонове: Братислава, Бърно, Будапеща, Ухерско Храдчице, Нолин, Кошице, Иралупи, Паход, Оломоуц, Мор, Острава, Писен, Пълзен, Равовини, Чехска Трабова, Усти н. л. (Чехословакия), Белград (Сърбия), София (България).

Капитал чехски крони 75,000,000.

Резервен фонд чехски крони 56,000,000.

Извършва всички банкови операции.

Приема влогове по спестовни книжки.

ДОЙЧЕ ЛЕВАНТЕ-ЛИНИИ ХАМБУРГ

Редовни параходни съобщения между

Хамбург—Анверс и Бургас—Варна

Агенти в Варна Братя Золас

„ Бургас Г. Бези, син & С-о

„БАЛКАНИЯ“

АНОНИМНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

за търговия и промишленост

ОСНОВЕН КАПИТАЛ 3,000,000 ЛВ. ПЪЛНО ВЪНЕСЕН

Централа София, ул. Мария Луиза № 13

Клонове: ВИДИН, ЛОМ, ПОРДИМ, РАХОВО и РУСЕ.

КООПЕРАТИВЕН КОНСОРЦИУМ ЗА ИЗНОС НА ЗЪРНЕНИ ХРАНИ.

Синдикална агенция — Варна.

Телеграфически адрес: Синдикалния. Телефон № 314.

Закупува аливерта, чрез Стоковата борса с вагони и чрез общинската борса с кола водчки видове храни за износ. Агенцията се помещава на улица „Девня“, срещу общинската житна борса.

Чуждестранни Тържища.

21 декември 1922 год.

Златните пари в Полша.

Полската заемателна каса, напоследък е плащала 7381 марки за 1 рубли влатна, 3489 марки за една влатна марка, 2906 марки за 1 австрийска златна корона, 2768 марки за 1 влатен франк и 9537 марки за 1 грам злато.

Герция.

Герцкият износ на стафиди през Патрас към 15 ноември стар сгил е бил:

За	1922/23	1921/22	1913/14 год.
Лондон	14,177	16,785	23,420
Ливерпул	12,282	11,788	22,199
равни места	4,296	4,569	8,146
Канада	2,197	13,559	7,098
„	440	1,213	2,143
„	—	98	591
„	9	208	465
„	285	319	653
„	4,091	4,909	8,793
„	312	3,123	5,494
„	14	454	1,170
„	—	—	168
Всичко тона	38,083	57,020	81,238

Дървени масла.

По статистическите сведения, които предават маркетите

търговски къщи Comptoirs Félizate и Pesmazoglou, количествата на произведените дървени масла тъжи година вжливат на 646,000 тона, разпределени по държави, както следва:

Португалия произвела 15,000 тона; Испания — 215,000 тона; Франция — 8,000 тона; Италия — 220,000 тона; Нова Гърция — 80,000 тона; Тунис — 30,000 тона; Алжирия — 15,000 тона; Мароко — 3,000 тона; Мала Азия и равни други — 60,000 тона.

Солунско Тържище.

Паричното тържище е бездейно. Валутата неуставноена; драхмата следва обезценението си; тя варира между 1:70 до 1:74 лева.

Житното и селскостопанско тържище: пшеница I кач. 380, пшеница II кач. 370, ржж 350, овес 320, ечемик 340, кукуруз бел 360, кукуруз жълт 360, котански ориз 850, мекана 200, дървено масло критско 1500, дървено масло корфенско 1800, дървено масло екетра 1709, сое самово масло 1850, фасула ситен 640, фасула едр 950, грах 800, смокини 420, сухо грозде 550, мед 900, вино 250, оплум 65,000, пашкули нова реколта 20,000, пашкули бели 18,000, восък 3500, всичко от 100 оки.

Произведения от животни: спрене 2000, кашкавал 4400, говежди кожи 3000, биволенски кожи 8000, вайчешки кожи 8000, овина 2400, вълна бела 2500, вълна черна 2200 за 100 оки, айца 100-тех 150.

Колониални произведения: кафе Рио А 2800, кафе Рио С 2780,

вахар американска ситня 780, ориз рангуевски 550 за 100 оки.

Памун: смиренски 4000, адански 3900 за 100 оки.

Сапун 850—1050 за 100 оки.

Варненско Тържище.

22 декември 1922 год.

Последният ни отчет беше за до 9 декември, когато цените на зърнените храни беха достигнали на едно ниско ниво, което не допускаше да се верва, че спадането ще продължава и повече от това да обезнадеждава търговията. Въпреки това ние имаме последуещите продажби, които продължиха с колебливост и с последователно спадане, което повлия на пристиганията и значително затишие внесе в търговията.

На 11 декември — два дни след последната дата от отчетта ни — борсата имаше всичко 7 1/2 вагона, от които зимница само 1 вагон, продадена 537-50 лева 100 килограма, боб 3 1/2 вагона, продаден по 560 и 565 лева 100 килограма, кукуруз 2 1/2 вагона, продаден по 335 лева 100 килограма и 1/2 вагон фий, продаден по 510 лева 100 килограма. Констатира се, че в сравнение с първите продажби за боба има спадане 10 до 15 лева на 100 килограма; 5 вагона боб останаха непродадени.

На 12 декември в борсата имаше 5 вагона — 2 вагона зимница, продадена по 535 и 537-50 лева 100 килограма и боб 3 вагона, продаден по 550 лева 100 килограма — за боба ново спадане 10 до 15 лева на 100 килограма. Останаха непродадени 1 вагон кукуруз и 1 вагон ечмик.

На 13 декември имаше 9 вагона, от които зимница 2 вагона, продадени по 527-50 и 542-50 лева 100 килограма, боб 4 вагона, продадени по 555 лева 100 килограма и ечмик 3 вагона, продаден по 365 и 375 лева 100 килограма. Два вагона кукуруз останаха непродадени, понеже се предложи съвсем ниска цена — 320 лева 100 килограма.

На 14 декември имаше 5 вагона — зимница 4 вагона, продадена по 535, 552-50, 560 и 567-50 лева 100 килограма и кукуруз 1 вагон, продаден — с спадане 10 лева на 100 кгр. — по 325 лева 100 килограма. Непродадени останаха: 3 вагона ечмик, 1 вагон овес, 1 вагон боб, 1 вагон фий 1 вагон кукуруз.

На 15 декември в бюлетина се отбелезва продажбата станала вжн от борсата на 14 сжци за 1 вагон кукуруз по 325 лева 100 килограма. На сжция — 15 декември — ден в борсата имаше 21 вагона — зимница 10 1/2 вагона, продадена по 537-50, 547-50, 557-50 и 560 л. 100 килограма, кукуруз 3 1/2 вагона, продаден по 330 лева 100 килограма, ржж 1 1/2 вагона, продадена по 390 лева 100 килограма, боб 2 1/2 вагона, продаден по 555 лева 100 кгр. ечмик 2 вагона, продаден по 355 лева 100 килограма, фий 1 вагон, продаден по 480 лева и овес 1 вагон, продаден по 350 лева 100 килограма — ечмика с спадане по 100 лева на 100 килограма. От него 4 вагона останаха непродадени.

На 16 декември в борсата стана сделка само за 1 вагон кукуруз по 340 лева 100 кгр. На 18 декември, станаха продажби на 6 вагона зимница по 515, 517-50, 540, 542-50 и 540 и 545 лева 100 килограма и 1 вагон кукуруз — по 345 лева 100 килограма. Положението без изменения.

На 19 декември не станаха продажби в борсата по невяка на купувачи; но вжн от борсата се продадоха 6 вагона — леща, боб, ечмик и овес.

На 20 декември станаха продажби на 16 вагон и 23 то-

на, от които 9 вагона зимница, продадени по 535, 537-50, 540 и 547-50 лева 100 килограма, 5 вагона и 23 тона кукуруз — по 355 лева 100 килограма и 2 вагона боб — по 575 и 730 (последния „ороз“) 100 килогр. За зимницата ново спадане по 10 до 15 лева на 100 килогр.; за боба по твърдо; а за кукуруза повишение 10 лева за 100 килограма.

Бургаз, стонова борса.

20 декември 1922 год.

Усилието да се съждаде едно какво и да е оживление в борсата, главно в търсенето за купуване срещу предлаганите храни и през ивтеклата седмица беха безрезультатни, суетни дори: ухотата за купуване се добива от търсенето от вжн, от паричната стабилност и от сигурността на транспорта и на пазара на отправката. Няко едно от споменатите условия, влияещи на конюнктура на върху зърнените храни, нито от оная съвкупноост на обстоятелствата, която да повлияе на ценността на стоката и да оживи нейното търсене. И положението остана неизменно.

Така настъпи настоящата седмица, която на 11 декември се откри с 38 вагона — 26 вагона зимница, 4 вагона царевича, 2 вагона овес и 1 вагон ржж. От тях 38 вагона — 4 вагона зимница; 4 вагона царевича и 1 вагон овес останаха непродадени. Другите 24 беха изложени в борсата и се продадоха: 22 вагона зимница по 5-60 и 5-67 1/2, а само един по 5-80 лв. килограма; 1 вагон овес — по 3-90 лева килограма и 1 вагон ржж — по 3-95 лева килограма. В сравнение с продажбите от последния ден на миналата седмица, за зимницата спадане по 10 ст. на килограм.

На 12 декември в борсата настъпиха само 3 вагона зимница продадени, с спадане още 15 до 20 лева на 100 килограма — по 5-55 и 5-67 1/2 лева кгр. Останаха непродадени 17 вагона зимница, 1 вагон царевича, 1 вагон ечмик и 1 вагон ржж по немане кой да купи. Контраста той ден беше, че до като на 11 декември къщите Витали М. Коен и Киселов, Сребров & Сие, беха най-силните купувачи и закупили 4/5 от нагоните, сега не купиха ни един вагон и не се дори интересоваха от храните.

На 15 декември се сключи в борсата сделка само за 1 вагон жито по 5-50 лв. кгр. 17 вагона зимница и 1 вагон ечмик, по немане купувачи, не се продадоха.

На 18 декември в борсата се продадоха 2 вагона зимница по 5-42 1/2 и 5-60 лв. кгр. Останаха непродадени 6 вагона зимница, 3 вагона царевича и 1 1/4 вагона фий.

На 19 декември продадоха 2 вагона зимница по 5-80 лв. кгр. — 15 ст. на кгр. снадна.

Ослабването на търговията се чувствувва силно.

ХРОНИКА.

Жжн абонатите ни. Този е 2-я брой от X-та (III) година на вестника ни, но пращаме на предплатниците и непредплатниците за същата година. Той се припада и на абонатите, дължащи абонаментите си и за изтеклата година.

Почтително умоляваме непредплатниците да ни улеснят с предплатата си. Умоляваме сжци и дължащите от изтеклата година, да ни се издължат, както, сжщс, предплатят и за текущата година.

От администрацията.

В Българското параходно д-во има едно подвижно броежище и пълховете се равняваха, мекон

искат да напустнат корава, преди да е потънала, други, напротив, търсят прелес за да се настанят в него. Особено с неответими желаниия и безмерно болезанени амбиции дишало докторчето. Амбицията му била: или нищо, или нищо. Ние лошо моделаваме от той лагер сме простри зрители — атрвете са ритат

Поддиритора на д-рж. железници и пристанищата г. Божков бе командирован в Варна за да уреди вжпроса по дисбаркото. В две заседания под ред бе взето решение, одобрено от делегата на министерството, търговците и агентите, дисбаркото да се повиши от 135 на 150 л. на тон

Д-вото на комисионерите и експедииторите е изработило собена тарифа за вжнагражденията, на които ще има правоееки комисионер и експедиитор срещу услугите, които ще праия на търговците. Тарифата е пратена за утвърждение, обаче още от сега среща неодобрение и опозиция, даже от самите комисионери и експедиитори. Търговците още не вжват и не са казали думата си.

Арменсият цариградски патриарх г. Завен от известно време се намира в Варна. До колкото можехме да разберем негово светейшество е намерил и благодаравно и много уместно временно да се ототрани от турската столица, където той е бил тържи и очите на кемалистите в всеки момент са, могат да случат нежелателни и неприятни за санжт и за живота му примекждия.

Влезе в сила частният телеграфопопощенски договор между държавата ни и Ромъния, понеже е одобрен от Народното събрание и утвърден от царя

През февруари идната 1923 г. ще се открие втори подпиема за 100 милиона лева от 6 1/2-процентовия вътрешен народ. заем.

Емисията на старите и новите акции на софийската банна „България“ е продължена до 30 юни 1923 год.

От 10 текущия месец в Цариград сж възстановени митата (вжведени още с доходването на кемалистите), които под натисна на сжглашенските сил беха вдигнати. С тия мита в Цариград и в цела Турция вжстъпва един още по-мелпоисен режим за внос от другите държави, сжщо и за нашите произведения.

„Търгово-Промислов Глаб“, орган на Български Търговски Съюз ще почне да издава от началото на идната 1923 год. по 2 пъти седмично. Той ще обстрахира партийната политика и в строг професионален дух ще третира само вжпроси, засагщи народното ни стопанство и търговия.

Внос през варненската зимница в тримесечнето от юли, август и септември т.г. се равнява на 14,999,880 кгр. равни стоки. От той внос за юли се падат 3,053,131, за август 8,807,565 и за септември 3,138,884 килограма. Най-силният внос бил в август. След него кривати в търговията предивника намаляние на внос и това намаляние се е отразило, както вжочекава от меродавно место, и в вноса от текущото тримесечие

Новозабрания състав на управителното тело на д-ството на българските писатели и публицисти се сжстои от: председател Д. Мишев, подпредседател Г. Т. Пеев, секретар Е. Спрострахов, касиер Ст. Н. Коледаров, библиотекар Б. Балкански и членове: Д-р Хр. Мутафов, Н. Анто Г. Николов, Ил. С. Бобчев, Комгрлона комисия: Ст. Костов и Н. Якимов.

Печат. Д. Тодоров.